

Никола Вујић

Ретроспекција дјетињства

Гордана Брајовић: Босоноги лептир, „Графос“, Београд 1975.

Гордана Брајовић је ново име у нашој савременој књижевности за дјецу која је прошле године објавила двије збирке пјесама: »КИШОБРАН ЗА ДВОЈЕ« (БИГЗ) и »БОСОНОГИ ЛЕПТИР« које не само да говоре о доласку једног новог гласа, већ га и потврђују својом аутентичношћу.

»БОСОНОГИ ЛЕПТИР« је велика збирка од 25 пјесама са илустрацијама Моме Капора, објављена у библиотеци »Бердан« све присутнијег београдског издавача »ГРАФОС«.

Грабена аутентично, без већих претензија, она доноси један нов пјеснички приступ дјетету-читаоцу и дјетињству као теми пјесме. Кроз читаву збирку пјесникиња нам покушава да открије доживљај и виђење свијета дјетињства очима једне дјевојчице. Овдје се о дјетињству пјева као о минулом доживљају или сусрету; њему се прилази са различитих добрих проматрања што, наравно, ствара и нове односе према њему. Ове пјесме настале су синтезом пјесничке ретроспекције и тренутног доживљаја, као скица или готова слика. Већ уводном пјесмом — Писмо мами, која нас уводи у

свијет збирке, дат је преглед на дјетињство у облику успомене.

И пјесме: Цеп за успомене, За успомену, су успомене и оне тако егзистирају, уклапају се у континуитет збирке.

У неким пјесмама које су израбене уобичајеном и увијек не функционалном игром ријечи (Игра, Пингвин гвин, Тачка) остале су на нивоу неуспјелог приказа игре дјетињства.

Обраћајући се читаоцу кроз призму дјетињства пјесникиња је поетски уобличила свој дојам, сугерирајући нам да га првенствено прихватимо као игру (Дјевојчица жуџа, дјечак виолет, Александра или како се ствара свет). Ту долази сва снага и изражајност пјесника као снажног и емоционалног сликара који зна и умије да дјетињство оцрта и у појединостима разлучи у својој дејој једноставности и племенитости. Она пјева чисто, занимљиво, изражајно и јасно. Стилски једноставна са прихватљивом лексицом, ритмички и структурално уједначена, ова збирка је потврда доласка једног новог и занимљивог пјесника.